

Αθήνα, 10 Μαΐου 2021

ΕΡΩΤΗΣΗ

**Προς τον κ. Υπουργό
Περιβάλλοντος και Ενέργειας**

**Θέμα: «Ποιος είναι ο σχεδιασμός του ΥΠΕΝ για την ωρίμανση του θεσμικού πλαισίου
ανάπτυξης υπεράκτιων εγκαταστάσεων ΑΠΕ»**

Ήδη από το φθινόπωρο του 2020, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, με δηλώσεις τους έχουν σημειώσει ότι σύντομα η Ελλάδα θα αποκτήσει θεσμικό πλαίσιο για την ανάπτυξη υπεράκτιων εγκαταστάσεων ΑΠΕ. Το Φεβρουάριο του 2021 ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κύριος Κώστας Σκρέκας επιβεβαίωσε ότι το Υπουργείο επεξεργάζεται τις αναγκαίες θεσμικές παρεμβάσεις, με γνώμονα τη συντόμευση του χρόνου υλοποίησης των αντίστοιχων επενδύσεων, ενώ στις αρχές Μαρτίου ανέφερε επίσης ότι η χώρα μας θα είναι έτοιμη να υποδεχτεί επενδύσεις για την ανάπτυξη υπεράκτιων αιολικών πάρκων και πλωτών φωτοβολταϊκών τους επόμενους μήνες. Στις τοποθετήσεις του κ. Υπουργού προστίθεται και την πρόταση θεσμικού πλαισίου για τη θαλάσσια αιολική ενέργεια στην Ελλάδα που διαμορφώθηκε από την Ελληνική Επιστημονική Ένωση Αιολικής Ενέργειας (ΕΛΕΤΑΕΝ) στο πλαίσιο του έργου “Necessary legislative adjustments to promote offshore wind energy in Greece” με χρηματοδότηση από τον ΕΟΧ 2014-2021, τον Φεβρουάριο του 2021.

Σύμφωνα με τον εθνικό ενεργειακό σχεδιασμό, η χώρα μας μέχρι το 2030 έχει δεσμευτεί να παράγει το 35% της καταναλισκόμενης ενέργειας από ΑΠΕ, στόχος που θα πρέπει να αυξηθεί περαιτέρω λόγω της αναθεώρησης των ευρωπαϊκών στόχων για το 2030. Ήδη, όμως και ο υπάρχων στόχος αντιμετωπίζει εκ των πραγμάτων προκλήσεις για να υλοποιηθεί. Από τη μια, η κυβέρνηση με την πολιτική υπονόμευση των ενεργειακών κοινοτήτων οδηγεί τον κλάδο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας σε μορφές ολιγοπωλιακής υπερσυγκέντρωσης, δημιουργώντας έτσι δυσμενείς συνθήκες για τη διαμόρφωση κλίματος συναίνεσης στις τοπικές κοινωνίες, τα οικοσυστήματα των

οποίων αναμένεται να δεχτούν αυτές τις εγκαταστάσεις. Από την άλλη, η ίδια η χωροθέτηση αυτών των εγκαταστάσεων, ιδιαίτερα των αιολικών πάρκων, επιβαρύνει, συχνά δυσανάλογα, μεμονωμένες περιοχές, με αποτέλεσμα την ανάπτυξη κινημάτων τοπικής διαμαρτυρίας. Παράλληλα υπάρχουν ανησυχίες για τις ενδεχόμενες σωρευτικές επιπτώσεις από τη χωροθέτηση εγκαταστάσεων ΑΠΕ σε περιοχές του δικτύου NATURA 2000 και τη διαδικασία της δέουσας εκτίμησης επιπτώσεων που ακολουθείται κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση, μετά και από τις «απλοποιήσεις» του θεσμικού πλαισίου που προωθήθηκαν με τον αντιπεριβαλλοντικό Νόμο 4685/2020.

Η χωροθέτηση των ΑΠΕ σε θαλάσσιες περιοχές μπορεί να αποτελέσει και «βαλβίδα αποσυμπίεσης» μέρους των κοινωνικών αντιδράσεων που συσσωρεύονται από την προοπτική υπέρμετρης χωροθέτησης συμβατικών ΑΠΕ σε συγκεκριμένες περιοχές της χώρας. Ωστόσο, μπορεί να αποτελέσει επίσης πεδίο συγκρούσεων με άλλους κλάδους της οικονομίας στο βαθμό που αυτή δεν πραγματοποιείται στο πλαίσιο ενός ολιστικού θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού. Εξάλλου, αποτελεί πλέον ανειλημμένη υποχρέωση της χώρας η εκκίνηση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού μετά την ψήφιση του νόμου για τη θαλάσσια χωροταξία (Ν. 4546/2018) από την προηγούμενη κυβέρνηση, που έσπευσε να τροποποιήσει η ΝΔ με το Ν. 4759/2020 αφαιρώντας από το θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό την παράκτια ζώνη. Εξίσου σημαντική είναι και η ολοκλήρωση των Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών και η θέσπιση των Προεδρικών Διαταγμάτων και για τις θαλάσσιες περιοχές του δικτύου Natura 2000, προκειμένου η όποια χωροθέτηση και ανάπτυξη υπεράκτιων ΑΠΕ να συνάδει με τους στόχους προστασίας και διατήρησης της βιοποικιλότητας.

Πλήθος δημοσιευμάτων στον οικονομικό και εξειδικευμένο ενεργειακό τύπο, απηχώντας απόψεις μερίδας ιδιωτών επενδυτών, πιέζουν στην κατεύθυνση δημιουργίας ενός θεσμικού πλαισίου που θα επιτρέπει την εκχώρηση δικαιωμάτων έρευνας για πιθανά σημεία χωροθέτησης υπεράκτιων αιολικών πάρκων πριν από την ολοκλήρωση, της ευρωπαϊκής υποχρέωσης, της διαμόρφωσης ενός ολοκληρωμένου θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού (Εθνική χωρική στρατηγική για τον θαλάσσιο χώρο και Θαλάσσια Χωροταξικά Πλαίσια), την οποία έχει ήδη καθυστερήσει να εκπληρώσει η χώρα μας, βάσει της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ. Μια τέτοια εξέλιξη, δημιουργίας ενός θεσμικού πλαισίου που θα προσιδίαζε με αυτό της έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, θα έθετε εκ νέου την απαραίτητη κοινωνική συναίνεση για την αναγκαία ανάπτυξη των ΑΠΕ εν αμφιβόλω. Εξάλλου, το Υπουργείο δε φαίνεται να έχει ξεκαθαρίσει την κατεύθυνση του θεσμικού πλαισίου που σκοπεύει να υιοθετήσει ενώ ο ίδιος ο Υπουργός κάνει συχνά λόγο για πιλοτικά έργα που θα υλοποιηθούν πριν από την τελική του αποκρυστάλλωση.

Τέλος, ανησυχίες προκαλούν στους καταναλωτές και οι δηλώσεις του Υπουργού ότι στο πλαίσιο της σύνταξης του νέου θεσμικού πλαισίου για τις υπεράκτιες εγκαταστάσεις ΑΠΕ εξετάζεται και η αναθεώρηση αναφορικά με τους κανόνες που ορίζουν τον τρόπο επιμερισμού του κόστους της διασύνδεσης των υπεράκτιων αιολικών πάρκων, το οποίο και προφανώς δεν θα πρέπει να επιβαρύνει την τελική τιμή της πωλούμενης ηλεκτρικής ενέργειας. Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με το

υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, το κόστος διασύνδεσης των εγκαταστάσεων ΑΠΕ το αναλαμβάνουν οι ίδιοι οι επενδυτές και όχι ο εθνικός διαχειριστής.

Λαμβάνοντας υπόψιν όλα τα παραπάνω, ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

- 1) Πότε αναμένεται να τεθεί σε δημόσια διαβούλευση και να προωθηθεί προς ψήφιση το νέο θεσμικό πλαίσιο για τις υπεράκτιες εγκαταστάσεις ανανεώσιμων πηγών ενέργειας;**
- 2) Πότε αναμένεται να ξεκινήσει η εκπόνηση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού στη χώρα; Πώς θα αντιμετωπιστεί το πρόβλημα σχεδιασμού στην παράκτια ζώνη, την οποία και εξαίρεσε η ΝΔ από το πεδίο εφαρμογής του Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού με το Ν. 4759/2020;**
- 3) Σκοπεύει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ενέργειας και Περιβάλλοντος να προχωρήσει σε προκήρυξη δικαιωμάτων έρευνας για ενδιαφερόμενους επενδυτές στον κλάδο των υπεράκτιων ΑΠΕ πριν από την ολοκλήρωση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και την ολοκλήρωση των Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών και των Προεδρικών Διαταγμάτων για τις θαλάσσιες περιοχές του δικτύου Natura 2000 ;**
- 4) Με βάση τον σχεδιασμό του Υπουργείου ποιος φορέας θα αναλαμβάνει το κόστος της διασύνδεσης των υπεράκτιων ΑΠΕ και με ποια μεθοδολογία θα υπολογίζεται η αναμενόμενη απόσβεση τους;**

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Μαμουλάκης Χάρης

Φάμελλος Σωκράτης

Αβραμάκης Λευτέρης

Αλεξιάδης Τρύφων

Αυλωνίτης Αλέξανδρος-Χρήστος

Βαγενά Άννα

Βαρδάκης Σωκράτης

Ζουράρις Κωνσταντίνος

Θραψανιώτης Μανόλης

Καρασαρλίδου Φρόσω

Καφαντάρη Χαρά

Μάρκου Κώστας

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μιχαηλίδης Ανδρέας

Μπάρκας Κώστας

Μπουρνούς Γιάννης

Μωραΐτης Θάνος

Νοτοπούλου Κατερίνα

Παπανάτσιου Κατερίνα

Πούλου Γιώτα

Ραγκούσης Γιάννης

Σαντορινιός Νεκτάριος

Σαρακιώτης Γιάννης

Σκουρλέτης Πάνος

Σκουρολιάκος Πάνος

Σκούφα Μπέττυ

Σπίρτζης Χρήστος

Συρμαλένιος Νίκος

Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος

Χαρίτου Δημήτρης

Χατζηγιαννάκης Μίλτος

Χρηστίδου Ραλλία